

293/1993 Sb.

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993

o výkonu vazby

Změna: [208/2000 Sb.](#), [258/2000 Sb.](#)

Změna: [3/2002 Sb.](#)

Změna: [218/2003 Sb.](#)

Změna: [52/2004 Sb.](#)

Změna: [539/2004 Sb.](#)

Změna: [7/2009 Sb.](#)

Změna: [41/2009 Sb.](#)

Změna: [375/2011 Sb.](#)

Změna: [105/2013 Sb.](#), [276/2013 Sb.](#)

Změna: [377/2015 Sb.](#)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

HLAVA I

Základní ustanovení

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je upravit podmínky výkonu vazby v trestním řízení, zejména stanovit práva a povinnosti osob ve vazbě, postavení příslušníků a zaměstnanců Vězeňské služby České republiky (dále jen "Vězeňská služba") a dalších osob při zajišťování výkonu vazby a upravit dozor nad tímto výkonem.

§ 2

Zásady výkonu vazby

Dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu vyslovena vina, nelze na toho, kdo byl vzat do vazby (dále jen "obviněný"), hledět, jako by byl vinen. Během výkonu vazby smí být obviněný podroben jen těm omezením, která jsou nutná ke splnění účelu vazby z hlediska jejího důvodu¹⁾ a k zachování stanoveného vnitřního pořádku a bezpečnosti. Ve výkonu vazby nesmí být ponižována lidská důstojnost obviněného a nesmí být podrobován fyzickému ani psychickému nátlaku.

§ 3

Orgány zajišťující výkon vazby

(1) Ostrahu obviněných a další úkoly vyplývající z výkonu vazby zajišťuje Vězeňská služba.

(2) Vězeňská služba je vůči obviněnému oprávněna použít pouze taková omezení a donucovací prostředky, které připouští zákon.²⁾ Použití těchto omezení a donucovacích prostředků oznámí Vězeňská služba bez zbytečného odkladu krajskému státnímu zastupitelství, které provádí dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby.

(3) Při zajišťování výkonu práv obviněných Vězeňská služba spolupracuje s ostatními státními orgány, orgány územní samosprávy a s dalšími subjekty způsobem uvedeným ve zvláštních právních předpisech.

(4) Zaměstnancem Vězeňské služby se pro účely tohoto zákona rozumí jak zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce ve Vězeňské službě, tak příslušník Vězeňské služby.

§ 4

Místo výkonu vazby

Vazba se vykonává ve vazební věznici nebo ve zvláštním oddělení věznice (dále jen "věznice"). Věznice zřizuje a zrušuje ministr spravedlnosti. Správu věznic vykonává Vězeňská služba.

§ 4a

Zacházení s obviněnými

V průběhu výkonu vazby je věznice povinna podle možností obviněnému nabídnout účast na preventivně výchovných, vzdělávacích, zájmových a sportovních programech.

HLAVA II

Přijímání, umístování a propouštění obviněných

§ 5

Přijímání obviněných

(1) Do výkonu vazby lze přijmout obviněného jen na písemný příkaz soudu vydaný na základě rozhodnutí o vzetí do vazby. Toto rozhodnutí musí být k písemnému příkazu připojeno. Přijímání do výkonu vazby se provádí nepřetržitě.

(2) Při přijetí do výkonu vazby musí být obviněný prokazatelně seznámen se svými právy a povinnostmi podle tohoto zákona, řádu výkonu vazby a s vnitřním řádem věznice. Písemné vyhotovení seznámení s právy a povinnostmi v jazyce státu, jehož je občanem, nebo v jazyce, kterému rozumí, se při seznámení podle věty první bez odkladu předá obviněnému.

Umístování obviněných do cel

§ 6

(1) Při umístování obviněných do cel se dbá na to, aby byl dodržen účel vazby a aby nedocházelo k mravnímu nebo jinému ohrožení obviněných.

(2) Jestliže o to obviněný požádá, umístí se do samostatné cely, umožňují-li to podmínky ve věznici.

(3) V odůvodněných případech může obviněný požádat o umístění do jiné cely.

(4) O žádosti podle [odstavců 2 a 3](#) rozhodne ředitel věznice nebo jeho zástupce.

§ 7

(1) Odděleně se umístují:

a) muži od žen,

b) obvinění, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání³⁾, od ostatních obviněných,

c) obvinění, proti nimž je vedeno společné řízení,

d) obvinění od pravomocně odsouzených,

e) obvinění s infekčním nebo duševním onemocněním nebo u nichž je podezření na takové onemocnění.

(2) Nebrání-li tomu jiné okolnosti, odděleně se umístují:

a) obvinění, kteří jsou stíháni pro některý z trestných činů uvedených v [§ 88 odst. 4 trestního zákoníku](#), od ostatních obviněných,

b) obvinění, kteří jsou stíháni pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, a obvinění, kteří nebyli dříve odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, od ostatních obviněných,

c) obvinění, kteří jsou ve vazbě z důvodů uvedených v [§ 350c trestního řádu](#), od ostatních obviněných.

(3) Obviněný, který o to požádá, se umístí do cely určené výlučně pro nekuřáky.

(4) Při rozhodování o umístování obviněných do cel se postupuje podle pokynu soudu a v přípravném řízení i státního zástupce k oddělenému umístění obviněných a podle možnosti se přihlíží též k dalším hlediskům a skutečnostem, zejména k věku a zdravotnímu stavu obviněných, stupni jejich narušení, životním návykům a osobním vlastnostem.

(5) Obviněný, který o to požádá, může být umístěn samostatně, nebrání-li tomu účel vazby a umožňují-li to podmínky ve věznici.

(6) Obviněný, který se ve vazbě chová agresivně nebo soustavně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo k porušování těchto povinností podněcuje jiné, se umístí ve zvláštní cele, odděleně od ostatních obviněných.

§ 8

Výkon vazby se zmírněným režimem

(1) Obviněný se umístuje do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem, pokud tím nebude ohrožen účel vazby nebo nebrání-li tomu jiné okolnosti.

(2) V oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem je ubytovací prostor se sociálním a kulturním zařízením, ve kterém se obvinění v určeném čase mohou volně pohybovat a stýkat se s obviněnými, kteří jsou umístěni v tomto oddělení.

(3) Do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem nelze umístit obviněného, který porušuje stanovený pořádek a kázeň nebo nemůže být do tohoto oddělení umístěn z bezpečnostních důvodů. Rovněž se do tohoto oddělení neumístí

obviněný, u něhož to nedoporučil lékař vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, a obviněný, u kterého toto umístění nedoporučil psycholog.

(4) Ustanovení [§ 7](#) se v oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem užije obdobně.

§ 9

Základní vybavení cely

Pro každého obviněného musí být v cele lůžko a uzamykatelná skříňka na uložení osobních věcí. Cely jsou dále vybaveny stolkem a stoličkami v počtu odpovídajícím počtu obviněných a sociálním zařízením. Záchod musí být oddělen od zbývajících prostor cely neprůhlednou zástěnou. Do každé cely musí být zavedeno elektrické osvětlení a signalizační (přivolávací) zařízení.

§ 10

Propuštění obviněných

Věznice neodkladně propustí obviněného z výkonu vazby, jestliže obdržela

- a) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný soudem na základě jeho rozhodnutí,
- b) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný státním zástupcem na základě jeho rozhodnutí v případech stanovených zvláštním zákonem,⁴⁾
- c) písemný příkaz státního zástupce, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný při výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby,
- d) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu na základě rozhodnutí prezidenta republiky nebo ministra spravedlnosti v řízení o udělení milosti,
- e) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti v řízení o mimořádných opravných prostředcích nebo v řízení o vydání do ciziny.

HLAVA III

Práva a povinnosti obviněných

§ 11

Stravování obviněných

Věznice poskytuje obviněným pravidelnou stravu za podmínek a v hodnotách, které odpovídají udržení zdraví a přihlíží k jejich zdravotnímu stavu a věku; přitom přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic obviněných.

§ 12

Vystrojování obviněných

(1) Obviněný má právo používat ve výkonu vazby vlastní oděv, prádlo a obuv za předpokladu, že splňují podmínky hygienické a estetické nezávadnosti a že má zajištěnu jejich výměnu na vlastní náklady.

(2) Nejsou-li splněny podmínky stanovené v [odstavci 1](#), je obviněný povinen používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. V takovém případě se jeho vlastní oděv, prádlo a obuv odevzdají do úschovy věznice.

§ 13

Korespondence

(1) Obviněný může přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen "korespondenci") bez omezení.

(2) Korespondence podléhá kontrole, která zahrnuje seznámení se s obsahem písemností. Je-li důvodem vazby obava, že obviněný bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, provádí ve lhůtě 14 dnů od přijetí kontrolu korespondence orgán, který vede řízení. V ostatních případech je oprávněn kontrolu provádět orgán Vězeňské služby. Vězeňská služba má povinnost korespondenci zadržet a předat orgánům činným v trestním řízení, zakládá-li její obsah podezření z trestné činnosti nebo jestliže by doručení korespondence mohl být mařen účel vazby. Zadržovaná korespondence se založí do trestního spisu a nezávadná část jejího obsahu se oznámí adresátu.

(3) Kontrola korespondence je nepřijatelná mezi obviněným a jeho obhájcem, mezi obviněným a advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, mezi obviněným a státními orgány České republiky nebo diplomatickou misí anebo konzulárním úřadem cizího státu^{4a)} anebo mezi obviněným a mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv. Tato korespondence se adresátu odesílá a obviněnému doručuje neprodleně a, nemá-li obviněný finanční prostředky, na náklady věznice.

(4) Obviněnému, který neumí nebo nemůže číst nebo psát, Vězeňská služba zajistí, aby mu byly došlé dopisy přečteny, nebo mu poskytne pomoc při sepisování žádostí, podání a stížností státním orgánům a při dopisování s obhájcem.

§ 13a

Užívání telefonu

(1) Obviněnému, u něhož není důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾ se zpravidla umožní použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou.^{4b)}

(2) Ze závažného důvodu lze obviněnému uvedenému v [odstavci 1](#) povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobu, než je osoba blízká.

(3) Obviněný má právo na použití telefonu ke kontaktu se svým obhájcem nebo advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci. Nemá-li finanční prostředky, umožní mu věznice první kontakt na své náklady.

(4) Náklady spojené s použitím telefonu hradí obviněný. Obviněný není oprávněn mít u sebe nebo používat ve výkonu vazby telefon nebo jiné komunikační nebo záznamové prostředky, včetně jejich příslušenství a součástí. Jestliže se mu použití telefonu umožní, je povinen použít telefon určený pro tento účel věznicí. U osob ve vydávací nebo předávací vazbě povoluje umožnění použití telefonu příslušný soudce; v rámci předběžné vazby státní zástupce.

(5) Nejde-li o telefonáty s osobou uvedenou v [§ 13 odst. 3](#) nebo [§ 14 odst. 9](#) nebo [§ 26 odst. 6](#), je Vězeňská služba oprávněna seznamovat se formou odposlechu s telefonáty uvedenými v [odstavcích 1 a 2](#) a pořizovat jejich záznam.

§ 14

Návštěvy obviněných

(1) Obviněný má právo na přijetí návštěvy v počtu nejvýše 4 osob jednou za 2 týdny v trvání devadesáti minut. V odůvodněných případech může ředitel věznice povolit přijetí návštěvy většího počtu osob nebo za dobu kratší než 2 týdny, případně na dobu delší než devadesát minut.

(2) U obviněných, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾ bez zbytečného odkladu stanoví podmínky pro uskutečnění návštěvy, kterými jsou zejména termín návštěvy, okruh osob a přítomnost orgánu činného v trestním řízení, v přípravném řízení státní zástupce, v řízení před soudem příslušný soudce.

(3) U osob ve vazbě podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních stanoví podmínky pro uskutečnění návštěvy, kterými jsou zejména termín návštěvy, okruh osob a přítomnost orgánu činného v trestním řízení, předseda senátu. Jde-li o osobu v předběžné vazbě vykonávané v předběžném šetření nebo ve vazbě v rámci dočasného převzetí za účelem provedení úkonu přípravného řízení, stanoví tyto podmínky státní zástupce.

(4) Návštěvy probíhají v místnostech k tomu určených za přítomnosti orgánů Vězeňské služby, případně též orgánu činného v trestním řízení.

(5) V odůvodněných případech může ředitel věznice umožnit uskutečnění návštěvy bez sluchové, popřípadě i zrakové kontroly.

(6) V odůvodněných případech může ředitel věznice rozhodnout, že z bezpečnostních důvodů se návštěva uskuteční v místnosti, kde je návštěvník od obviněného oddělen přepážkou.

(7) Nejsou-li splněny podmínky stanovené podle ustanovení [odstavce 2](#), Vězeňská služba návštěvu neumožní a tuto skutečnost zaznamená do osobního spisu obviněného.

(8) Zaměstnanec Vězeňské služby je oprávněn návštěvu přerušit nebo předčasně ukončit bez náhrady, jestliže obviněný nebo návštěvníci přes upozornění porušují vnitřní pořádek nebo ohrožují bezpečnost ve věznici; stejná oprávnění má, jde-li o návštěvu za podmínek stanovených podle [odstavce 2](#), přítomný orgán činný v trestním řízení, jestliže v průběhu návštěvy zjistí, že dochází nebo má dojít k maření objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání.

(9) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy obhájce neomezeně. Omezení uvedená v předchozích odstavcích se na návštěvy obhájce nevztahují.

(10) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy advokáta, který ho zastupuje v jiné věci, jestliže orgán činný v trestním řízení, je-li obviněný ve vazbě z důvodu [§ 67 písm. b\)](#) trestního řádu, nestanoví jinak. V případě, že je třeba ověřit podpis obviněného, může se takové návštěvy zúčastnit i notář. Omezení uvedená v [odstavcích 1, 2 a 3](#) se na takové návštěvy nevztahují.

§ 15

Duchovní a sociální služby

(1) Obviněnému se zajišťuje právo na poskytování duchovních a sociálních služeb v rozsahu vyplývajícím ze zvláštních předpisů.⁵⁾ Poskytování těchto služeb ve věznici se nepovažuje za návštěvy ve smyslu [§ 14](#).

(2) K výkonu duchovní služby v místech, kde se vykonává vazba, jsou oprávněny pouze ty registrované církve a náboženské společnosti, kterým bylo přiznáno oprávnění k výkonu tohoto práva podle zvláštního právního předpisu^{5a)} (dále jen

"církev").

(3) Církev se může podílet na poskytování duchovní služby obviněným

- a) individuálními rozhovory, pastoračními návštěvami a umožněním individuálního přístupu k náboženským úkonům,
- b) konáním bohoslužeb pro zájemce z řad obviněných,
- c) vedením studijních hodin k výkladu náboženských textů,
- d) zajišťováním duchovní a náboženské literatury a zpěvníků,
- e) po dohodě s ředitelem věznice dalšími vhodnými formami přispívajícími k uplatnění práva obviněného svobodně projevovat své náboženství nebo víru.

(4) Při společných formách poskytování duchovní služby musí být dodrženy zásady uvedené v § 7. K zajištění bezpečnosti osob a pořádku je v těchto případech zpravidla přítomen určený zaměstnanec Vězeňské služby.

(5) Věznice ve vnitřním řádu nebo jiným vhodným způsobem informuje obviněné o poskytování duchovní služby.

(6) Věznice vytváří pro duchovní služby poskytované obviněným vhodné podmínky a podle konkrétních možností zabezpečuje po dohodě s církví pověřenými osobami vhodné prostory pro duchovní služby.

(7) Církví pověřené osoby správa věznice poučí o povinnosti dodržovat právní předpisy pro výkon vazby a respektovat vnitřní řád věznice.

(8) Věznice je oprávněna odepřít možnost výkonu duchovní služby osobám, které se dopustily porušení povinností vyplývajících z právních předpisů pro výkon vazby nebo vnitřního řádu věznice.

(9) Obviněný nesmí být k účasti na bohoslužbách a jiných obřadech nebo k rozhovorům s církví pověřenými osobami nucen. Požádá-li obviněný o umožnění návštěvy církví pověřené osoby, je věznice povinna jí tuto skutečnost neprodleně oznámit.

§ 16

Nákup potravin a věcí osobní potřeby, přijímání balíčků a peněz

(1) Obviněný má právo na nákup potravin a věcí osobní potřeby nejméně jednou týdně v zaručeném sortimentu, který stanoví vnitřní řád věznice. Nákup se uskutečňuje formou bezhotovostní platby.

(2) Obviněný má právo jedenkrát za 3 měsíce přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg. Omezení se nevztahuje na balíčky obsahující oblečení zasílané za účelem jeho výměny, knihy, denní tisk a časopisy a hygienické potřeby.

(3) Balíčky podléhají kontrole orgánů Vězeňské služby. Obviněnému se nepředají věci, které odporují účelu vazby, nebo které není dovoleno mít podle řádu výkonu vazby v cele, zejména věci, kterými by mohl ohrozit život a zdraví vlastní nebo jiných osob. Nepředané věci se odešlou zpět odesílateli na náklady obviněného. Nemá-li obviněný finanční prostředky na odeslání nepředaných věcí, odešlou se na náklady věznice a náklady se mu předepíše k úhradě.

(4) Obviněný může přijímat bez omezení peníze, které mu byly do věznice poslány. Věznice je povinna zajistit jejich bezpečné převzetí do úschovy a umožnit obviněnému na jeho náklady s nimi disponovat. Obviněný nesmí mít u sebe během výkonu vazby finanční hotovost.

§ 17

Uspokojování kulturních potřeb

(1) Obviněný má právo objednat si na svůj náklad knihy, denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou distribuované v tuzemsku. Může si půjčovat a hrát společenské hry, z vězeňské knihovny si půjčovat beletrii a odborné publikace, včetně právních předpisů.

(2) Vlastní přenosný radiopřijímač a televizor, pokud jsou napájeny z vlastního zdroje, pro který je v přijímači prostor a je jeho součástí, se obviněnému umožní používat po provedení kontroly technických parametrů ke zjištění, zda nebylo instalováno nežádoucí zařízení. Provedení kontroly zajistí na náklady obviněného správa věznice. Pokud jsou pro to ve věznici podmínky, může, po provedení kontroly uvedené ve větě první, ředitel věznice povolit připojení radiopřijímačů a televizorů na elektrickou síť.

§ 18

Péče o zdraví

(1) Obviněný má právo na nepřetržitý osmihodinový čas ke spánku.

(2) Obviněný má právo účastnit se denně vycházky ve vymezeném prostoru věznice v trvání nejméně jedné hodiny. Vycházka může být z důležitých důvodů na základě rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby nebo jím pověřeného zaměstnance Vězeňské služby omezena nebo zrušena. U nemocných obviněných a u obviněných těhotných žen se vycházky

konají se souhlasem ošetřujícího lékaře a podle jeho doporučení. Ustanovení § 7 se při vycházkách užíje obdobně.

(3) Obviněný má právo na zdravotní služby v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním předpisem⁹⁾ s přihlédnutím k omezením vyplývajícím z účelu vazby.

(4) Náklady na zdravotní služby poskytované obviněnému, který není pojištěncem podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění a který nemůže náklady hradit z vlastních prostředků uložených ve věznici, hradí v rozsahu nákladů souvisejících s poskytnutím neodkladné a akutní zdravotní péče a u cizinců v rozsahu nákladů podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky Vězeňská služba z prostředků státního rozpočtu, pokud úhrada nákladů není zajištěna jinak; to platí i v případě, že obviněný nemůže uhradit náklady na zdravotní služby provedené v zájmu zachování jeho zdravotního stavu nad rámec péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění nebo ze státního rozpočtu nad rámec mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána.

(5) Obviněný je povinen podrobit se preventivní vstupní, periodické a výstupní (popřípadě i mimořádné) lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a preventivním opatřením stanoveným orgány ochrany veřejného zdraví.

(6) Jestliže zdravotní stav obviněného vyžaduje poskytnutí zdravotních služeb, které nelze zajistit ve věznici, poskytnou se mu u poskytovatele zdravotních služeb mimo věznici. Ostrahu obviněného v takovém případě zajišťuje nejbližší věznice.

(7) O závažném onemocnění obviněného nebo o jeho úrazu vyžadujícím hospitalizaci vyrozumí věznice bez odkladu příslušný orgán činný v trestním řízení. Věznice vyrozumí též osobu, kterou obviněný určil, nebo jeho osobu blízkou; osobu blízkou nevyrozumí, pokud ji obviněný požádal, aby tak neučinila. Věznice vždy vyrozumí bez odkladu některou z těchto osob, jakož i státního zástupce, který vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby, v případě, že dojde k úmrtí obviněného.

(8) Obviněný je povinen nahradit zvýšené náklady vynaložené Vězeňskou službou na střežení, dopravu a předvedení k poskytovateli zdravotních služeb, kterými se rozumí náklady vzniklé tím, že

a) si úmyslně způsobil nebo jinému úmyslně umožnil způsobit mu újmu na zdraví anebo se opakovaně dopustil porušování léčebného režimu,

b) zneužil zdravotní služby předstíráním poruchy zdraví, nebo

c) z vlastního rozhodnutí se nepodrobil lékařskému zákroku, ke kterému dal předchozí souhlas nebo o který požádal.

(9) Obviněný s těžkým zdravotním postižením má právo na zajištění přiměřených podmínek umožňujících důstojný výkon vazby.

§ 19

Zaměstnávání obviněných

(1) Obviněný může být na vlastní žádost po dobu trvání vazby pracovním zařazen v rámci pracovních možností věznice.

(2) Pracovní zařazení, odměňování, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, zdravotní pojištění a sociální zabezpečení upravují zvláštní předpisy.⁷⁾

§ 20

Ochrana práv obviněných

(1) Obviněný smí k uplatnění svých práv a oprávněných zájmů podávat stížnosti a žádosti orgánům příslušným k jejich vyřízení; stížnost nebo žádost musí být orgánu, jemuž je adresována, neprodleně odeslána. Ředitel věznice určí okruh zaměstnanců Vězeňské služby pověřených přebíráním a odesíláním stížností a žádostí a jejich evidencí; vytvoří takové podmínky pro podávání stížností a žádostí obviněných, aby bylo vyloučeno, že s nimi budou zacházet jiné než oprávněné osoby.

(2) Vězeňská služba bez zbytečného odkladu vyrozumí státního zástupce, soudce nebo orgán, který provádí kontrolu věznice, o žádosti obviněného o rozmluvu a na jejich pokyn takovou rozmluvu ve věznici umožní.

(3) Zaměstnanci Vězeňské služby bez zbytečného odkladu vyrozumí ředitele věznice nebo jeho zástupce o žádosti obviněného o rozmluvu. Rozmluva s ředitelem věznice nebo s jeho zástupcem musí být umožněna vždy bez zbytečného odkladu.

(4) Obviněný má právo na poskytování právní pomoci jeho obhájcem nebo advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, vést s ním korespondenci a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby.

(5) Zaměstnanci Vězeňské služby jsou povinni dbát na zachování práv, která obvinění mají ve výkonu vazby.

§ 21

Povinnosti obviněných

(1) Obviněný je povinen dodržovat řád výkonu vazby a vnitřní řád věznice, plnit příkazy a pokyny Vězeňské služby, šetřit majetek věznice a ostatních obviněných a chovat se slušně ke všem osobám, se kterými přijde do styku. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se odpovědnost za škodu způsobenou během výkonu vazby a podmínky jejího uplatnění občanským zákoníkem.

(2) Obviněný nesmí navazovat nedovolené styky s jinými obviněnými, odsouzenými nebo s osobami na svobodě, vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky,⁸⁾ vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek nebo škodit zdraví. Nesmí také tetovat sebe nebo jinou osobu, nechat se tetovat nebo mít ve věznici v držení pomůcky k provádění tetování; to platí obdobně také pro jiné způsoby porušování integrity lidské kůže a držení pomůcek k provádění takové činnosti.

(3) Obviněný je povinen podrobit se osobní a další prohlídce v zájmu zajišťování vnitřního pořádku ve věznici a vyloučení toho, aby u sebe měl věc, jejíž držení je ve vazbě zakázáno. Věc, jejíž držení je ve vazbě zakázáno, se obviněnému odejme a po dobu trvání vazby vezme do úschovy.

(4) Obviněný je ve styku s jinými osobami povinen dodržovat zásady slušného chování užívané v běžném společenském styku.

(5) Obviněným je zakázáno přechovávat a rozšiřovat tiskoviny nebo materiály propagující národnostní, etnickou, rasovou, náboženskou nebo sociální nesnášenlivost, hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka, násilí a krutost, tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby a použití jedů, výbušnin, zbraní a střeliva, jakož i tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby návykových látek.

(6) Obviněný je dále povinen

- a) umožnit zaměstnancům Vězeňské služby kontrolu svých osobních věcí,
- b) strpět úkony, které souvisejí s jeho identifikací,
- c) pokud onemocní, stane se mu úraz nebo je zraněn, tyto skutečnosti neprodleně ohlásit zaměstnanci Vězeňské služby,
- d) oznámit neprodleně zaměstnanci Vězeňské služby okolnosti, které mohou způsobit vážné ohrožení bezpečnosti jemu samotnému, spoluobviněným, zaměstnancům Vězeňské služby nebo věznici, pokud se o nich dozví nebo je zjistil,
- e) oznámit věznici jméno a příjmení obhájce nebo advokáta, který jej bude zastupovat v jiné věci nebo mu poskytovat právní službu,
- f) podrobit se opatřením, která jsou nezbytná k zamezení případné výroby, držení nebo zneužívání návykových látek a jedů ve věznici, včetně vyšetření ke zjištění, zda užil návykovou látku, a v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, nahradit náklady na toto vyšetření,
- g) dodržovat zásady hygieny a v osobních věcech udržovat pořádek a čistotu,
- h) uhradit náklady zdravotních služeb poskytnutých v zájmu zachování nebo zlepšení jeho zdravotního stavu nad rámec zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění nebo ze státního rozpočtu nad rámec mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána,
- i) během nepřetržité osmihodinové doby ke spánku dodržovat noční klid,
- j) nekouřit v místech, kde je to vzhledem k možnému ohrožení zdraví nekuřáků nebo z protipožárních důvodů ředitelem věznice zakázáno,
- k) oznámit změnu zdravotní pojišťovny a změnu osobních či rodinných údajů, které nahlásil při přijetí do výkonu vazby.

(7) Pokud je to nezbytné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti ve věznici, jsou orgány Vězeňské služby oprávněny použít proti obviněnému, odmítajícímu plnit své povinnosti, donucovací prostředky stanovené zvláštním zákonem.⁹⁾

§ 21a

Povinnost nahradit náklady spojené s výkonem vazby

(1) Ředitel věznice rozhodne o povinnosti obviněného nahradit náklady spojené s výkonem vazby, kterými jsou

- a) náklady na odeslání nepředaných věcí podle [§ 16 odst. 3](#),
- b) náklady na zdravotní služby podle [§ 18 odst. 4](#) části věty za středníkem a podle [§ 21 odst. 6 písm. h\)](#) a na regulační poplatky,
- c) zvýšené náklady na střežení, dopravu a předvedení podle [§ 18 odst. 8](#),
- d) náklady na vyšetření ke zjištění, zda obviněný užil návykovou látku, v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, podle [§ 21 odst. 6 písm. f\)](#).

(2) V rozhodnutí podle [odstavce 1](#) musí být jednotlivé náklady vyčísleny. Proti tomuto rozhodnutí může obviněný do 3 dnů od doručení podat stížnost, o které rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

(3) Výkon rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady podle [odstavce 1](#), se po dobu výkonu vazby provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.

§ 21b

Náhrada škody

(1) Způsobil-li obviněný zaviněným porušením povinnosti stanovené tímto zákonem škodu na majetku státu, se kterým hospodaří Vězeňská služba, a výše této škody nepřevyšuje 10 000 Kč, rozhodne o povinnosti nahradit tuto škodu ředitel věznice. Proti rozhodnutí ředitele věznice může obviněný do 3 dnů od doručení podat stížnost, o které rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Podání stížnosti má odkladný účinek.

(2) Výkon rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit škodu podle [odstavce 1](#), se po dobu výkonu vazby provádí srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky.

HLAVA IV

Vyřizování kázeňských přestupků obviněných

§ 22

Kázeňské přestupky, kázeňské tresty a ochranná opatření zabrání věci

(1) Zaviněné porušení povinností podle [§ 21](#) při výkonu vazby je kázeňským přestupkem, za nějž může být obviněnému uložena kázeňský trest. Méně závažný kázeňský přestupek lze vyřídit napomenutím nebo převedením obviněného z oddělení pro výkon vazby se zmírněným režimem do oddělení s běžným režimem. Výkonem kázeňského trestu není dotčena povinnost obviněného uhradit případně způsobenou škodu.

(2) Kázeňskými tresty jsou:

- a) důtka,
- b) pokuta do výše 1000 Kč,
- c) zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na dobu jednoho měsíce,
- d) propadnutí věci,
- e) umístění do samovazby až na 10 dní.

(3) Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti kázeňského přestupku. Není-li stanoveno jinak, lze obviněnému za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.

(4) Při výměře pokuty je třeba přihlídnout též k osobním poměrům obviněného. Věznice může výkon tohoto kázeňského trestu provést převodem příslušné částky z prostředků, které má obviněný ve věznici uloženy. Vlastníkem této částky se stává stát. Uložené prostředky obviněného nesmějí klesnout pod 500 Kč.

(5) Propadnutí věci je možno uložit samostatně nebo vedle jiného kázeňského trestu obviněnému, jde-li o věc, která mu náleží a

- a) kterou použil ke spáchání kázeňského přestupku, nebo
- b) která byla ke spáchání kázeňského přestupku určena, anebo
- c) kterou spácháním kázeňského přestupku získal.

(6) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze kázeňského přestupku. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

(7) Samovazbou se rozumí umístění obviněného do zvláštní cely. K uložení tohoto kázeňského trestu je nezbytné předchozí posouzení lékaře, že obviněný je zdravotně způsobilý podrobit se jeho výkonu. Po dobu umístění v samovazbě nesmí obviněný přijímat návštěvy s výjimkou obhájce a advokáta zastupujícího obviněného v jiné věci, nemá právo na přijetí balíčku, nákup potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb), není mu dovoleno čtení časopisů a knih (s výjimkou právnické, vzdělávací nebo náboženské literatury), jakož i hraní společenských her a používání vlastního přenosného radiopřijímače a televizoru. Obviněný však smí přijímat a odesílat korespondenci a je mu dovoleno čtení denního tisku. Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se nezapočítává do doby rozhodné pro vznik nároku na přijetí návštěvy.

(8) Kázeňský trest umístění do samovazby nelze uložit těhotné ženě a obviněnému, u něhož by výkonem takového trestu bylo ohroženo jeho zdraví.

(9) Jestliže uložení kázeňského trestu propadnutí věci brání skutečnost, že obviněného nelze kázeňsky stíhat, nebo věc nenáleží pachateli přestupku, lze rozhodnout o jejím zabrání, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku, popřípadě jiný obdobný obecný zájem. Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

§ 23

Řízení o kázeňských přestupcích a o zabrání věci

(1) Kázeňskou pravomoc nad obviněnými vykonávají generální ředitel Vězeňské služby a ředitelé věznic a jimi pověřeni zaměstnanci Vězeňské služby.

(2) Kázeňský trest lze uložit jen po náležitém objasnění rozhodných okolností, za nichž byl kázeňský přestupek spáchán, a prokázání viny obviněného. Před uložením kázeňského trestu musí být obviněnému a osobě, která uplatňuje vlastnické právo k věci, jež může být zabráná, umožněno se k věci vyjádřit. Obviněný má právo se vyjádřit ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují, a na podporu svých tvrzení navrhnout provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.

(3) O uložení kázeňského trestu musí být rozhodnuto a toto rozhodnutí obviněnému oznámeno do 15 dnů ode dne, kdy se orgán oprávněný k jeho uložení o spáchání přestupku dozvěděl, nejpozději však do jednoho měsíce od porušení stanoveného pořádku a kázně.

(4) Rozhodnutí o zabrání věci se neprodleně oznámí obviněnému, který měl spáchat kázeňský přestupek, a vlastníkovi věci, pokud je znám.

(5) Rozhodnutí, jímž byl uložen kázeňský trest nebo bylo vysloveno zabrání věci, je třeba bez zbytečného odkladu písemně vyhotovit a doručit obviněnému a osobě uvedené v [odstavci 4](#).

(6) Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu může obviněný a proti rozhodnutí o zabrání věci i osoba uvedená v [odstavci 4](#) do tří dnů od jeho oznámení, a bylo-li doručeno, od doručení, podat stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost nemá odkladný účinek, byl-li uložen trest umístění do samovazby a udržení pořádku a kázně ve věznici vyžaduje, aby byl trest ihned vykonán.

(7) O stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo ochranného opatření zabrání věci rozhodne do 5 pracovních dnů od jejího podání ředitel věznice nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. O stížnosti proti rozhodnutí ředitele věznice rozhodne generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Rozhodnutím o stížnosti nelze pověřit zaměstnance, který kázeňský trest uložil nebo který rozhodl o zabrání věci.

(8) Rozhodnutí vydaná v kárném řízení, kterými byly uloženy kázeňské tresty podle [§ 22 odst. 2 písm. a\) až c\)](#), nepodléhají přezkoumání soudem.

§ 23a

Zahlázení kázeňského trestu

(1) Jestliže po výkonu kázeňského trestu obviněný po dobu nejméně 6 týdnů řádně plní své povinnosti ([§ 21](#)), může ředitel věznice nebo jím pověřený orgán Vězeňské služby rozhodnout o zahlázení kázeňského trestu.

(2) Oznámením rozhodnutí o zahlázení kázeňského trestu se na obviněného hledí, jako by mu nebyl kázeňský trest uložen.

§ 23b

Kázeňské vyřízení jiného protispolečenského jednání

(1) Uložením kázeňského trestu se vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchány během výkonu vazby.

(2) Uložením kázeňského trestu obviněnému se nevyklučuje jeho trestní stíhání, je-li skutek trestným činem.

§ 24

Na řízení podle hlavy IV se nevztahují obecné právní předpisy o správním řízení.11)

HLAVA V

Výkon vazby na mladistvých

§ 25

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který nedovršil 18. rok svého věku (dále jen "mladistvý"), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 26

Zvláštní ustanovení

(1) Mladiství se umísťují do cel odděleně od ostatních obviněných. Umístit mladistvého do cely společně s dospělými

obviněnými je možné pouze ve výjimečných případech, lze-li mít důvodně za to, že takový postup je z hledisek uvedených v [§ 6 odst. 1](#) pro mladistvého vhodnější.

(2) Mladistvý má právo na přijetí návštěvy ve věznici jednou za týden.

(3) Kázeňský trest zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby nesmí u mladistvého přesáhnout dobu jednoho týdne.

(4) Kázeňský trest umístění do samovazby lze uložit mladistvému nejdéle na dobu pěti dní.

(5) Při uložení kázeňského trestu umístění do samovazby smí obviněný mladistvý přijímat a odesílat korespondenci a je mu dovoleno čtení denního tisku a knih. Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se započítává do doby rozhodné pro vznik nároku na přijetí návštěvy.

(6) Věznice umožní zaměstnanci obce s rozšířenou působností zařazenému do obecního úřadu pověřeného zajišťováním sociálně-právní ochrany dětí při výkonu jeho oprávnění navštěvovat mladistvého a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby. Tyto návštěvy se nezapočítají do návštěv podle [odstavce 2](#).

(7) Mladistvý má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jedenkrát za 2 měsíce.

(8) Mladistvému, který má plnit povinnou školní docházku, věznice zabezpečí její plnění.

§ 26a

Zajištění výkonu ochranné nebo ústavní výchovy

(1) Jestliže byla mladistvému nařízena ochranná výchova a je-li zajištěn její výkon, dodá po propuštění z vazby Vězeňská služba mladistvého do příslušného školského zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

(2) Jestliže byla mladistvému nařízena ústavní výchova a je-li zajištěn její výkon, Vězeňská služba informuje o propuštění mladistvého z vazby příslušné školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

HLAVA VI

Výkon vazby na cizincích

§ 27

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který není státním občanem České republiky (dále jen "cizinec"), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 28

Zvláštní ustanovení

(1) Cizince je bezprostředně po přijetí do vazby nutno poučit o jeho právu obracet se na diplomatickou misi a konzulární úřad státu, jehož je státním občanem. Uprchlíci a bezdomovci se poučí o právu obracet se na diplomatickou misi státu, pověřeného chránit jejich zájmy, nebo na mezinárodní orgány, jejichž posláním je tyto zájmy chránit. Tím není dotčena povinnost orgánu činného v trestním řízení vyrozumět, v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, o vzetí do vazby zastupitelský orgán státu, jehož je obviněný občanem.

(2) Cizinec se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy zástupců orgánů uvedených v [odstavci 1](#). Na tuto návštěvu se nevztahují omezení uvedená v [§ 14 odst. 1, 2 a 3](#).

(3) Poučení cizince se provede v jeho mateřském jazyce nebo v jazyce, jemuž rozumí.

(4) Obvinění ve vazbě z důvodů uvedených v [§ 350c trestního řádu](#), pokud neporušují stanovený pořádek a kázeň, vykonávají vazbu zpravidla v oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem.

HLAVA VII

Výkon vazby na matkách nezletilých dětí

§ 28a

(1) Obviněná žena, které se během výkonu vazby narodí dítě, může mít toto dítě u sebe a starat se o ně, pokud toto dítě nebylo soudem svěřeno do péče jiné osoby.

(2) O narození dítěte během výkonu vazby obviněné ženy věznice neprodleně informuje okresní soud, v jehož obvodu se věznice nachází, a příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, v jehož obvodu se věznice nachází.

(3) Na žádost obviněné ženy ve vazbě ředitel věznice rozhodne, že obviněná žena může mít u sebe své dítě a starat

se o ně zpravidla po dobu do jednoho roku jeho věku, pokud toto dítě nebylo soudem svěřeno do péče jiné osoby, popřípadě řízení v této věci před soudem neprobíhá, a vyhovění žádosti je ve prospěch dítěte. Před rozhodnutím si ředitel vyžádá posouzení ošetřujícího lékaře a orgánu sociálně-právní ochrany dětí, příslušného podle místa dosavadního bydliště nezletilého dítěte.

(4) Proti rozhodnutí ředitele věznice podle [odstavce 3](#) může obviněná žena podat do 3 dnů od jeho oznámení stížnost. O stížnosti rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby.

(5) Byla-li žádost podle [odstavce 3](#) zamítnuta, může ji obviněná žena opakovat nejdříve po 14 dnech od právní moci rozhodnutí, pokud důvody, které vedly k zamítnutí žádosti, zřejmě pominuly.

(6) O rozhodnutí ředitele podle [odstavce 3](#) informuje věznice neprodleně okresní soud, v jehož obvodu se věznice nachází, a orgán sociálně-právní ochrany dětí, uvedený v [odstavcích 2 a 3](#).

(7) Věznice umožní příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí¹²⁾ pravidelně sledovat vývoj dítěte, o které obviněná žena ve věznici pečuje. Je-li důvodem vazby obviněné ženy obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾ postupuje se podle [§ 14 odst. 2](#).

HLAVA VIII

§ 29

Dozor nad výkonem vazby

(1) Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby provádí krajské státní zastupitelství, v jehož obvodu je vazba vykonávána.

(2) Při výkonu dozoru je státní zástupce oprávněn

- a) v kteroukoliv dobu navštěvovat místa, kde se provádí výkon vazby,
- b) nahlížet do dokladů, podle nichž jsou obvinění drženi ve vazbě, hovořit s obviněnými bez přítomnosti třetích osob,
- c) prověřovat, zda příkazy a rozhodnutí Vězeňské služby ve věznici týkající se výkonu vazby odpovídají zákonům a jiným právním předpisům,
- d) žádat od zaměstnanců Vězeňské služby ve věznici potřebná vysvětlení, předložení spisů, dokladů, příkazů a rozhodnutí, týkajících se výkonu vazby,
- e) vydávat příkazy k zachování předpisů platných pro výkon vazby,
- f) nařídit, aby osoba, která je ve vazbě v rozporu s příslušným rozhodnutím orgánu činného v trestním řízení nebo bez takového rozhodnutí, byla ihned propuštěna.

(3) Vězeňská služba je povinna příkazy státního zástupce podle předchozího odstavce bez odkladu provést.

(4) Ustanovením o dozoru není dotčena povinnost Vězeňské služby v rozsahu své působnosti provádět vlastní kontrolní činnost a oprávnění ministra, případně orgánů nebo osob jím k tomu zmocněných, stanovené zvláštním zákonem.

HLAVA IX

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 30

Pokud se v jiných právních předpisech užívají slova "ústav pro výkon vazby", rozumí se tím vazební věznice, a pokud se užívají slova "ústav pro výkon trestu odnětí svobody", rozumí se tím věznice.

§ 31

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou řád výkonu vazby.

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v.r.

Havel v.r.

Klaus v.r.

- 1) [§ 67, 350c](#) a [381 zákona č. 141/1961 Sb.](#), trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Zákon ČNR č. [555/1992 Sb.](#), o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky.
- 3) [§ 67 písm. b\) zákona č. 141/1961 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 4) [§ 71, 72](#) a [§ 72a odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 4a) Vyhláška č. [157/1964 Sb.](#), o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
Vyhláška č. [32/1969 Sb.](#), o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.
- 4b) [§ 116 občanského zákoníku](#).
- 5) Zákon č. [3/2002 Sb.](#), o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).
- 5a) Zákon č. [3/2002 Sb.](#), o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. [4/2003 Sb.](#)
- 6) Zákon č. [372/2011 Sb.](#), o zdravotních službách a o podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Např. zákon ČNR č. [592/1992 Sb.](#), o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. [589/1992 Sb.](#), o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [262/2006 Sb.](#), zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) [§ 130 trestního zákoníku](#).
- 9) [§ 17](#) a [18 zákona ČNR č. 555/1992 Sb.](#)
- 11) Zákon č. [500/2004 Sb.](#), správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 12) [§ 34](#) zákona č. [359/1999 Sb.](#), o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. [52/2004 Sb.](#)